

SIEVIETE, KURĀ NEVAR NEIEMĪLĒTIES

PASAULĒ. SOPRĀNS MARINA REBEKA UN TENORS VITORIO GRIGOLO – TRAVIATAS ZVAIGZNES BERLĪNES VĀCU OPERĀ

JEGORS JEROHOMOVIČS

Janvāra beigās un februāra sākumā Vācijas galvaspilsētā uzstājās spoži Latvijas mūziķi. Trīs koncertus ar Berlīnes filharmonijas orķestri sniedza diriģents Andris Nelsons, programmā bija Johanna Brāmsa Vijoļkoncerts un Riharda Štrausa simfoniskā poēma *Varoņa dzīve*. Savukārt Berlīnes Vācu operā Džuzepes Verdi *Traviatā* divus vakarus dziedāja soprāns Marina Rebeka. Janvāra vidū viņa sniedza dzirkstošu solokonzertu Lielajā gildē kopā ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri, un nu mūsu jaunā globālā diva atkal devusies pasaulē. *Traviata* Berlīnē jau nodziedāta, Marina ir atpakaļ Ņujorkā – Metropolitēna operā viņai, donnai Annai, ir astoņas *Dona Žuana* izrādes no 21. februāra līdz 17. martam. Pēc tam solokonzerts Londonā 18. aprīlī. Maijā un jūnijā Marina Rebeka dziedās Latvijas Nacionālajā operā – *Lučijas di Lammermūras* jauniestudējumā.

ATŠĶIRĪBAS NOSTIPRINA TICAMĪBU

Traviata Berlīnes Vācu operā piedāvāja iespēju dzirdēt Marinu Rebeku (Violeta Valerī) partnerībā ar itāļu tenoru Vitorio Grigolo (Alfrēds Žermons), kurš bauda superzvaigznes statusu un to arī neslēpj. Izrāde ir klasiska, taču bez pārmērībām – tās lakoniskā vide atbrīvo telpu varoņiem un viņu emocijām. Marinai Rebekai un Vitorio Grigolo ir ar ko piepildīt šo uzvedumu – ne tikai ar balsi un aktierspēli, bet arī ar savu enerģiju, kas padara iestudējumu ļoti dzīvu, vibrējošu un elektrizējošu. Šī *Traviata* sanākusi ļoti itāliska – kādai tai arī jābūt: diriģents Stefāno Rancāni un galvenais tenors ir komponista Verdi tautieši, savukārt Marina Rebeka izskolojusies Itālijā un Violetas lomā, kuru dziedājusi daudzviet Vācijā, kā arī Vīnē un Rīgā, slīpējusi gadiem ilgi. Tieši Violetas lomā Marina Rebeka 2010. gada vasarā debitēja uz Londonas Karaliskās operas skatuves, aizstājot savās kaprīzēs neparedzamo primadonnu Andželu Georgiju.

«Violeta man ir viens no tuvākajiem un iemīļotākajiem tēliem,» pēc izrādēm Berlīnē *Kultūras Dienai* teica Marina Rebeka. «Katra izrāde ir citāda – tu nekad iepriekš nezini, kāda tā būs un ko tu tajā atradīsi, esot uz skatuves. Impulsi un sajūtas rodas tieši tajā brīdī, kad tu dzied. Berlīnē notika mana atgriešanās Violetas lomā, jo pēdējā laikā dziedāju donnu Annu. Tā bija mana

VIOLETAS ĀRIJAS NOVED KLAUSĪTĀJUS LĪDZ EKSTĀZEI. BEIGĀS PUBLIKA ILGI APLAUDĒ, STĀVOT KĀJĀS

pirmā *Traviata* pēc meitas piedzimšanas, un es guvu lielu baudu, atkal dziedot šo lomu. Man bija viegli tēlot kopā ar Vitorio Grigolo, es viņu varēju iedomāties Alfrēda tēlā. Tā mēs arī izdzīvojām šīs divas dzīves divās izrādēs Berlīnē.»

Soprāna un tenora saspēle – dramatiska un muzikāla – bija organiska, abiem ir ļoti laba dikcija un intonācija skaidrība. Taču Marina Rebeka un Vitorio Grigolo ir absolūti atšķirīgi «skatuves dzīvnieki», un šīs atšķirības tikai nostiprina ticamību viņu duetam.

BRĪNIŠĶĪGIE DZIEDĀTĀJI MARINA REBEKA UN VITORIO GRIGOLO PIEPILDA TRAVIATU NE TIKAI AR BALSĪM UN AKTIERSPĒLI, BET ARĪ AR SAVU ENERĢIJU, KAS PADARA IESTUDĒJUMU ĻOTI DZĪVU, VIBRĒJOŠU UN ELEKTRIZĒJOŠU. FOTO NO MARINAS REBEKAS ARHĪVA

Vitorio Grigolo varonim Alfrēdam Žermōnam vairāk nekā greznā kurtizāne Violeta patīk viņš pats. Dziedātāja balsij ir ļoti īpatnējs skanējums – apjomīgi varens un visaptverošs, viņš dzied ar spozmi, it kā nokļūdot balsi ar spīdīgu laku. Viņš ir emocionāls, impulsīvs un ekspansīvs, turklāt tenora tēlojums ir ļoti «fizisks» – Vitorio Grigolo nepārtraukti atrodas kustībā, pat tad, kad viņš stāv uz vietas, viņa pulsē zibenīgums, dziedātāja iekšējais dzinējs neapstājas ne uz mirkli. Tāpat kā Alfrēds vēlas iekarot Violetu, Vitorio Grigolo grib izpatikt gan sev, gan skatītājiem – kurš izskatīgs, magnētisks tenors ar izcilu balsi to negrib?

EIFORIJAS SPĀRNOS

Marina Rebeka sevi pilnībā velta lomai – viņa domā par savu Violetu, nevis kā izdabāt publikai un demonstrēt primadonnas bravūru, ko šajā lomā arī var ļoti iespaidīgi darīt. Tomēr Latvijas dziedātāja paliek uzticīga tēlam, kuru, piemērojot sev, glezno ar siltām un maigām krāsām. Vēlāk, skumjajām beigām tuvojoties, Violetas dziedājumā jaušama traģēdijas neizbēgamība, taču šo varoni pat ciešanas spēj pacelt eiforijas, atbrīvotības spārnos. Marinas Rebekas Violeta Valerī ir vairāk nekā tikai skaista, apķērīga dāma, kura sniedz patīkamus pakalpojumus turīgiem klientiem un pēkšņi, kad jau ir nāvīgi slima, aizdomājas par dzīves nemateriālajām vērtībām un mīlestību, par kuru nesāņems maksājumu skaidrā naudā. Viņa ir sieviete, kurā nav iespējams neiemīlēties. Violeta operas sākumā ir vitāla un žilbinoša – viņa slēpj kurtizānes grēku un netiklību «asti», izraisa apbrīnu un simpātijas. Marina Rebeka dzied eleganti un smalki, viņai ir raksturīgs toņa cēlums, kas

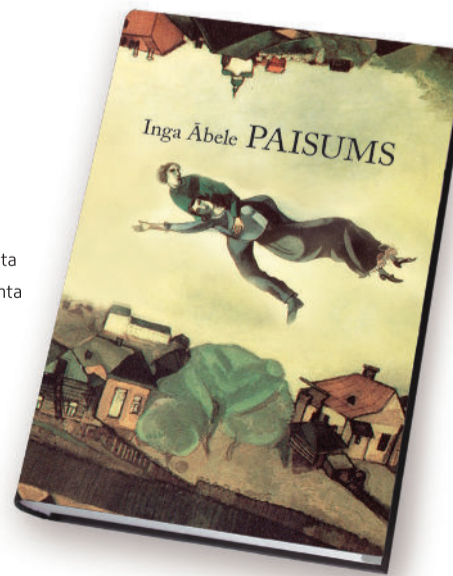
paliek klausītāju atmiņā.

Viņa neatļaujas iziet ārpus tēla rāmjiem: Violetas galvenie hiti ar impozantām, filigrānām koloratūrām pirmā cēliena beigās – *È strano! È strano!... Ah, fors'è lui che l'anima*

un *Follie! Follie!... Sempre libera* – skan ar pārlicinošu vieglumu un dramaturģisku ticamību. Violetas ārijas noved klausītājus līdz ekstāzei. Beigās publika ilgi aplaudē, stāvot kājās. ●

Inga Ābele PAISUMS

Dzeguze kūko aiz loga, stāsta savu stāstu.
Es stāstu savējo. Par levu, Andreju un Akselu.
Bet varbūt par mīļomi, kas tapa piepulcināta.
Vai par Montu, kuras pasaule uzplauka, kad cita
nodzisa. Dzīvju pārklāšanās, tā arī ir interesanta
ainava. Neizbēgamas pārmaiņas, kas arvien
izārda krasta līniju.
Ir lietas, kas nodziest, un daži cilvēki tām
pieķeras.

Nopērkamas labākajās Latvijas grāmatnīcās
un izdevniecībā, Mūkusalas ielā 15. Tālr. 67063129.
Jūsu ērtībām – www.e-kiosks.lv – ātra un ērta grāmatu iegāde!

**Dienas
Grāmata**
www.dgramata.lv